

عنوان مقاله:

اثربخشی درمان خاطره پردازي مثبت نگر بر خوش بينی زنان سالمند

محل انتشار:

فصلنامه روان شناسی کاربردی، دوره 9، شماره 1 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

مرصیه حمزه زاده قلعه جوقی - دانشگاه علامه طباطبایی

محمود گلزاری - دانشگاه علامه طباطبایی

مهشید فروغان - دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی تهران

وحید مشکی - دانشگاه علامه طباطبایی

خلاصه مقاله:

هدف: هدف پژوهش حاضر تعیین میزان اثربخشی درمان خاطره پردازي مثبت نگر بر افزایش خوش بينی سالمندان بود. روش: روش پژوهش شبه آزمایشی با طرح پیش آزمون، پس آزمون، گروه گواه و پیگیری و جامعه آماری ۸۲ زن سالمند ساکن خانه سالمندان مهربان شهر تهران بود که ۲۷ نفر آن ها شرایط ورود به پژوهش را داشتند که در نهایت از میان آن ها به صورت در دسترس ۱۰ زن به عنوان گروه آزمایشی و ۱۱ زن به عنوان گروه گواه انتخاب شد. ابزار پژوهش آزمون جهت گیری زندگی شیبور و کارور (۱۹۸۵)، آزمون معاینه مختصر وضعیت شناختی فولستاین و می هاق ۱۹۷۵ و برنامه درمانی خاطره پردازي مثبت نگر وسترهوف، بوهمیجر و وبستر (۲۰۱۰) بود که به مدت هشت جلسه یک ساعته هفته ای دو جلسه در مورد گروه آزمایش اجرا و داده ها با روش آماری تحلیل واریانس آمیخته تحلیل شد. یافته ها: نتایج نشان داد درمان خاطره پردازي مثبت نگر خوش بينی زنان سالمند را افزایش داده ($F, 0.44/0 > P=4/3$) و این افزایش در مرحله پیگیری پایدار مانده و نمره های خوش بينی در مرحله پس آزمون در مقایسه با مرحله پیگیری تفاوت معنی دار نکرده است ($F, 6.8/0 > P=0.9/2$). نتیجه گیری: بر اساس یافته های این پژوهش می توان بر ضرورت کاربرد درمان خاطره پردازي مثبت نگر در جهت افزایش احساسات مثبت و خوش بينی در سالمندان تاکید کرد.

کلمات کلیدی:

خوش بينی، خاطره پردازي، سالمندی، مثبت نگر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1263388>

